

4 mai

SVAR

Tvers igjennom lov til seier!
Ikke går der andre veier
til vårt drømte, frie land.
Før vi tramper ned og skaffer
vei i lovens paragrafer
er vi treller alle mann.

La dem rase. La dem true.
Ikke vil vi la oss kue,
svarer vi dem koldt og kort.
Om I bjeffer, om I snerrer,
ennu er dog høie herrer,
våre henders arbeid vårt.

Ennu er en streikebryter
fredløs niding tross han nyter
vern fra selve kongens råd.
En forræder kaller vi ham,
tross medaljen I kan gi ham,
med samt ros for tapper dåd.

Før vi tramper ned og skaffer
vei i lovens paragrafer,
er vi treller alle mann.
Reis all kraft som klassen eier!
Tvers igjennom lov til seier!
Støtt oss, den som kan!

nr.2-88

«Svar» vart skriva i 1928 i samband med ein bygningsarbeidarstreik. Streiken var eit kraftig slag mot «tuktusparagrafen» frå 1927 som kriminaliserte motstand mot streikebrytari.

på veg til miljøkampseminar...

INNHALD

S. 2- 3	OM FORBUNDSSKOLEN 8. - 10 APRIL (må lesast med ein gong!!)
S. 4- 5	KOM SOMMARVIND, KOM SOMMARLEIR
S. 6	ØKONOM - KVA GÅR KONTINGENTEN TIL ?
S. 7	DEBATT - ALKOHOLPOLITISK GRUPPE
S. 8	KVA MEINER SENTRALSTYRET ? SVAR FRA SENTRALSTYRET
S. 9	INTRODUKSJON TIL DEBATTEN I ANLEDNING AKP'S 5. LANDSMØTE
S.10-16	REVOLUSJONÆRT ARBEIDARPARTI ? INNLEIING HALDE PÅ SU-MØTE
S.17	VEDTAK FRA SENTRALSTYRET TIL PARTIET SI BERETNING
S.17-18	OM BERETNINGA
S.18	FRA PARTIET SI BERETNING - OM NKS
S.19	VEDTAK FRA SU OM NKS-PUNKTET I BERETNINGA
S.20	OM AKP SITT PARLAMENTARISKE ARBEID
S.21	OM POLITIKKEN TIL RV OG AKP PÅ RASISME
S.21	OM KLASSEKAMPEN
S.22	OM KINA
S.22	OM TILHØVET MELLOM NKS OG TROMSØ AKP
S.22	OM "YRKESREVOLUSJONÆRE"
S.23-24	VEDTAK FRA SENTRALSTYRET TIL PARTIET SITT PRINSIPP-PROGRAM
S.23	OM BYRÅKRATI UNDER SOSIALISMEN
S.24	OM KINA

FORBUNDSSKOLEN

Vi minner NOK EIN GONG om forbundsskolen som er 8-10. april i Oslo.

Reise på billegaste måte (nattog med soveplass) blir dekket.

1. POLITISK ØKONOMI

a) Vi definerer og konkretiserer ein del sentrale begrep som vare, verdi og meirverdi.

— Kva meiner vi med at folk blir utbytta, - og kven blir utbytta i Noreg i dag ?

— Kor blir verdien skapt ? I markedet ? I heimen ? På kontoret ? På sjukehuset ? I industrien og berre der ?

b) Verdiloven = produksjon for profitt.

"Sosialisme på kinesisk" er å ta verdiloven i bruk.

— Kan eit sosialistisk samfunn basere seg på produksjon for profitt ?
Kva med produksjonen i eit sosialistisk Noreg ?

c) Kva i den politiske økonomien seier oss noko om kriteriene for klasseinndeling ?

2. KLASSEANALYSE

! Vi går gjennom kriteriene for inndeling i klassar, og prøver dei ut på ulike yrker som sjukepleiar, lærar, oljearbeidar, kassapersonale, fagarbeidar i industrien, barnehageassistentar m.m.) Kven er egentleg dette borgarskapet ?

* Kor står småborgarskapet i den grunnleggjande kampen mellom arbeid og kapital ? Har dei sjølvstendige klasse-interesser, - eller skal vi framleis sjå på deisom "vaklande" mellom arbeidarklassen og borgarskapet ?

— Dei intellektuelle småborgarane utgjer ein stadig større del av småborgarskapet (i forhold til småprodusentane). Mange har hevda at denne spesielle gruppa av småborgarar, deriblant studentar, er ei leiande kraft i klassekampen. Er det grunnlag for denne påstanden ?

3. AKP FORAN DET 5. LANDSMØTET

Arbeidsutvalet har vedtatt å legge inn eit 3. tema ved siden av pol.øk og klasseanalyse. Som nemnd annastads i 4. mai er siste lagsmøte om klasse-analyse ikkje lenger obligatorisk, slik at laga kan ta opp denne diskusjonen.

- Kva krav skal vi stille til eit revolusjonært parti i dagens Noreg ?
Fyller AKP desse krava ?

FØREBUINGSMATERIELL

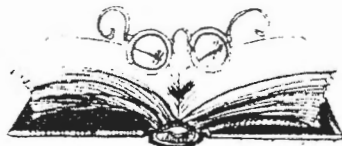
Saman med dette 4. mai er det sendt ut

- eit hefte om politisk økonomi og
eit hefte om klasseanalyse

til dei som skal på forbundsskolen.

førebuingsmateriale til punkt 3 er innleing og vedtak i 4. mai og partiet si beretning om me får tilgang på henne til alle.

VEL MØTT !!! ALLE ER VELKOMNE !!! SNAKK MED LAGSLEIAR ELLER LAGSKONTAKT
FOR PÅMELDING SÅ SNART SOM RÅD !!!

kom sommarvind, kom sommarleir

SOMMARENS VAKRASTE EVENTYR nærmar seg bak påskesnøen...

HOVEDEMNER: 3. VERDA – SAMANBROT ELLER REVOLUSJON ?

Vi vil ta opp:

Utviklingsstrategier for 3. verda

- er Kina eit forbilde for 3. verda land som vil frigjera seg ?
- er den einaste vegen å gå å melde seg ut av verdmarknaden ?
(regionalt eller aleine)
- eller er Islam ein utviklingsstrategi som for mange land høver
betre enn ein marxistisk modell ?
- kva rolle vil kvinnene i den 3. verda spela i kampen for frigjering?

IMPERIALISMEN OG PROLETARISK INTERNASJONALISME

- Kva oppgaver har vi som norske revolusjonære i den anti-imperialistiske og anti-rasistiske kampen ?
- Frigjeringsrørslene: fortsatt den viktigaste mot USA og SOVJET ?

SEMINARER:

Miljøkamp

med innleiar frå Bellona

Sosialdemokratiet:

på veg mot det korporative samfunnet ? Ideologi og historie – politiske linjer i dag i DNA – SV – LO – dei ulike sosialdemokratiske studentforbunda.

DU ER DEN VIKTIGASTE FOR Å FÅ EIN GOD LEIR.

Dette er eit program vi er visse på vil vekkja interesse langt utover NKS.

Leiren er ikkje lagt opp som ei vidareføring for dei som var på 3. verda konferansen til partiet eller som har studert emna i alle år.

Vi vil ha med alle i diskusjonane, enten dei har vore med i NKS i 1 eller 10 år eller aldri har vore med.

Me første betingelse for å få med andre er at DU drar. Ta med deg kjærast, ungar, og start mobiliseringa av andre jo før jo heller.

KVEN FLEIRE ??

Studiesirkeldeltakarar, bøllekursjenter, anti-imperialistar og anti-rasistar vi kjenner gjennom frontarbeid, for å nemne nokon.

Vi vil tru arbeidet rundt første mai vil vera ein god anledning til å ta opp sommarleirmobiliseringa med andre på. Sommarleirbrosjyra blir send ut etter påske.

STAD

Truleg HÅØYA (er ikkje avklart i skrivande stund) iallefall ved sjøen..

PRIS OG TIDSPUNKT

Tida er 15. - 20 august. 14. august blir det bøllekurs.

Prisen er ikkje heilt klarlagt (avhenger litt av endeleg plass) men ikkje meir enn 800 kr.,- for vaksne.

Ungar ? Kr. 150 for ein unge - 100 om du har fleire.

Det blir barnehage under diskusjonar og innleiingar, ellers trør gruppene til med aktivisering og nattepass.

Her kjem ei oversikt over kva koningenten går til.

NKS baserer den daglege drifta på eigne krefter, dvs.

koningenten fra medlemmane.

Den formen for statsstøtte me tar i mot, som samskionads-
midler går inn på eige fond, og blir nytta til investeringar

o.l. På det viset er aktiviteten vår ikkje avhengig av
kva den borgarlege staten måtte finne for godt.

Dessto viktigare blir det at koningentarbeidet er alle
sitt ansvar, ikkje berre økonomiansvarleg i lasq og distrikt..

Sirkeldiagrammet under er laga fra reknskapet for 1997.

Det var ikkje skrive ut eigen Landsmøtekongtent, derfor
dekka av vanleg kongtent.

DEBATT

Kjetterske tanker

Alkohol er politikk

AKP(mi) vet noe om at:

- Rusgiftenes politiske funksjoner griper inn i forholdet mellom mennesker, tilslører nødvendigheten av revolusjon og kampen for et sosialistisk samfunn.
 - Resultatet av rusgiftbruk og rusgiftenes snikende passivisering er økt utbytting og undertrykking av arbeiderklassen.
 - Rusgiftprofittørene kan uten problem høve inn ei astronomisk fortjeneste uten å måtte betale de milliardutgifter samfunnet har som en følge av rusgiftproduksjon og omsetning. (Nå for tiden dreier rusgift utbyttinga seg om omtrent fire mong - hvert år.)
- Dette er mulig fordi det, på den rusgiftpolitiske fronten, er slik at den herskende alkoholideologi også er de herskenes ideologi.

Dette betyr at alkohol er politikk. Alkohol tilhører historia om kampen for et nytt samfunn. Derfor er alkoholspørsmålet ei utfordring for et revolusjonært parti av i dag, på samme måte som det var det på den tiden da Lenin uttalte at "Alkohol fører alltid tilbake til kapitalismen, aldri framover mot sosialismen".

Men, vil mange kamerater og søstre si, riktig det - men i dag kan vi vanskelig prioritere dette spørsmålet. Det er ikke viktig nok.

Lå oss se på det, skaffe oss innsikt og se på nye sammenhenger i hva som utvikler evnen til revolusjonært arbeid.

Det er etablert ei gruppe som skal se på partiets og RVs rusgiftpolitikk og mulighetene for ei nyutvikling av en progressiv rusgiftpolitikk. Tidsramma, for det arbeidet det er planer for, er neste årsskifte. Gruppen vil blant annet se på rusgiftenes funksjoner under kapitalismen, historisk tilbakeblikk, kritisk blikk på RV og rusgiftmotstand under kapitalismen. Klasse-, kvinne- og arbeiderperspektiv blir viktig.

Gruppen har hverken tenkt å finne det endelige svaret på alkoholspørsmålet eller å være med på å legge ned debatten om RVs og AKP(mi)s rusgiftpolitikk som blant andre K. Eriksson og A. Nærstad tok del i i fjor høst i KK.

Hva er viktig og hvilke fallgruver finnes i rusgiftpolitisk arbeid?

TOM

hva mener sentralstyret?

Om debatten om AKP og RV i 4. mai.

NKS er studentforbundet til AKP, og hele vårt politiske grunnlag er knytta til AKP's prinsipp-program. Mengden av innlegg mot AKP tyder på at det er sterke strømninger i NKS som er i ferd med å utdefinere AKP som kommunistisk parti.

Vi synes det er fint med prinsipielle debatter i 4. mai, og spaltene der bør være åpne for alle slags meninger, men vi synes debatten er så grunnleggende at vi oppfordrer NKS ledelsen til å :

1. Komme med sitt syn i debatten. Hvor står NKS ledelsen i spørsmålet om AKP og RV ?
2. Starte denne debatten i NKS. Hvis det finnes sterke strømninger mot AKP i NKS, må dette diskuteres på alle lag og nivåer.

På lagsmøtene hvor debatten tas opp bør forskjellige syn på AKP være representert, - gjerne ved at en representant fra AKP inviteres og/- eller en av debattantene med standpunkter mot AKP.

HF-laget i Oslo

Svar til HF-laget i Oslo:

Sentralstyret i NKS finner det positivt at det er startet en debatt i NKS om synet på forholdet til AKP. SU mener det er for tidlig å ta endelig stilling i denne debatten nå og vil starte en debatt i NKS om partiet og dets politikk, knyttet til landsmøtebevegelsen i partiet. Forøvrig kommer SUS syn på beretninga til partiet fram i vedtakene som er gjort i forbindelse med debatten om denne.

AKP (M-L)'S 5 LANDSMØTE - BERETNING OG PRINSIPP-PROGRAMDEBATT.

Sentralstyret har vedtatt å sende ut ei rekke vedtak til diskusjon i organisasjonen i anledning av AKP's 5. landsmøte.

Vi ønsker at alle lag skal debattere beretninga til AKP nå før landsmøtet til partiet. Fristen for å levere framlegg og kommentarer til beretninga er allerede 1. juni i år. Derfor bør laga snarast avgjera om dei kan ha ein slik diskusjon.

For å gjera det meir overkommeleg er ikkje lenger klasseana lysen obligatorisk studietema.

I denne delen av 4. mai vil du finne :

1. Innleiinga som vart halde på siste Sentralstyremøte, der sentralstyret i NKS drofta utviklinga i partiet i samband med AKP's 5. landsmøte.
2. Diverse vedtak sentralstyret gjorde til BERETNINGA til AKP.
Denne beretninga vil vi forhåpentligvis kunne sende ut saman med dette 4. mai.
Vedtaka til beretninga blei gjort enstemmig.
3. To vedtak til PRINSIPP-PROGRAMMET til AKP.

Dette materialet kan brukast som bakgrunn for lagsdiskusjon og forbundsskolen sitt 3. emne.

Dersom laga ønsker innleiar(ar) til møtet - gje beskjed.

Revolusjonært Arbeiderparti?

Jeg vil begynne med et Bertolt Brecht sitat, fra skuespillet "Forholdsregelen":

Den enkelte har to øyne.

Partiet har tusen øyne.

Partiet har syv stater.

Den enkelte ser en by.

Den enkelte har sin time.

Men partiet har mange timer.

Den enkelte kan utslettes.

Men partiet kan ikke utslettes.

For det er massenes fortropp.

Og fører sin kamp

Med klassikernes metoder, som bygger på

Kunnskap om virkeligheten.

1. Bakgrunn for denne innledninga

Det har vært endel debatt om akp i nks i det siste, især i 4.mai. Denne har stort sett gått ut på ei kritisk vurdering av partiet, det være seg positiv eller negativ kritikk. Dessuten har endel av debatten om nks blitt ei sammenligning av akp og nks. Etter at denne debatten har pågått i 4. nr. av 4. mai, har et av laga i Oslo i et vedtak bedt su ta stilling til debatten, til akp og til rv. Vedtaket er formulert som et spørsmål til ledelsen i nks om vi ser på akp som et kommunistisk parti eller ikke. Debatten i dag bør føre til et vedtak som kan virke klargjørende overfor medlemmene, og være grunnlag for debatt i alle laga.

Det er etter mi meining feil tidspunkt for su til å uttale seg konsekvent om akp nå, derimot er det på tide at vi tar en debatt om vårt syn på partiet og utviklinga der. Nks er en del av partiet og det er vår rett og plikt å bry oss om partiet.

Denne innledninga vil bygge på så ymse av bakgrunnsmateriale. I hovedsak akps gjeldende prinsippprogram og sks beretning til landsmøtet i 1988. I tillegg har jeg prøvd å få en oversikt over debatten rundt vedtaket av prinsippprogrammet, og den kritikken som ble reist da, gjennom å lese debatt-bulletinene som ble gitt ut. At jeg har vært med i ml-bevegelsen i forholdsvis kort tid, vil nok prege innledninga.

2. Kommunistpartiets oppgaver

I det gjeldende prinsipp-programmet står det i 8.1. "akp(ml) er skipa for å leie arbeiderklassen og det arbeidende folket sin kamp under kapitalismen, førebu arbeiderklassen og folket på revolusjon, leia kampen for revolusjonen og føre klassekampen videre under proletariats diktatur, med det målet å skapa kommunismen i heile verda."

Det her er jo alvorlig til målsetting men det er slike mål et kommunistparti må ha, trur jeg. Partiet skal være istand til å sjå videre både utover og framover enn arbeiderklassen og dens organisasjoner er istand til. Partiet skal ligge foran. Det skal samle erfaringene som arbeiderklassen og folket gjør i den daglige og langsiktige kampen, oppsummere de og utvikle teori for den videre kampen. Og dette gjeld for alle kampavsnitt, ikke bare innafor den kampen som føres på arbeidsplassene og i fagfor- eningen, men og i kvinnekampen, i kampen mot rasismen og i kampen for demokratiske rettigheter og relativ frihet.

11

Partiet skal altså være den organisasjon som utvikler teori og strategi for å bygge en allianse mellom arbeiderklassen og det arbeidende folket, en allianse som under arbeiderklassens ledelse skal gjøre revolusjon. Den organisasjon som ska va en fortropp i kampen før revolusjon og sosialisme. Er akp(ml) en sånn organisasjon i dag?

Mitt svar på det spørsmålet er ja, men med store reservasjoner. Og jeg trur at utviklinga i partiet de aller nærmeste årene kan få avgjørende betydning for hva jeg vil svare på det spørsmålet om sei 5 år.

3. Praksisen i dag.

Det en tydelige forskjeller på partiets vellykkethet på de forskjellige områdene. Når det gjelder kvinnekamp mener jeg partiet har gjort en svår jobb i de seinere åra. Det har bidratt til å sett kvinnespørsmål på dagsorden for både fagbevegelsen og andre partia. Samtidig har det greid å sette grensen mellom borgerlig feminisme og revolusjonær kvinnepolitikk, uten å støte ut folk eller begrense kvinnes kampkraft innad eller utad. Også kampen partiet har ført for å synliggjøre arbeiderkvinner i partiet og i fagbevegelsen er bra, for ikke å snakke om kampen mot porno og prostitusjon, som vel neppe hadde fått noen tyngde uten partiet.

I kampen mot den statlige rasismen, vart etter mitt syn partiet og dermed rv tatt på senga. man kasta seg ut i det uten en klar og enhetlig analyse. Dette var helt nødvendig i den situasjonen som oppstod rundt kommunevalget i høst, og rv greide å gjøre kampen mot rasismen til ei viktig sak for andre enn dem sjøl. Samtidig førte denne hodestups-argumentasjonen til endel feil, politiske og taktiske og den viste en svakhet ved partiet: Ledende folks meninger og uttalelser, blir oppfatta som akps linje lanten det er det eller ei. Det har vært en frisk og fruktbar debatt i kk om rasismen, men partiet har i liten grad markert seg som parti. (dette snakka vi om sist, jeg stopper her).

Innafor distriktpolitikken har akp hatt ei klar og grei linje i de seinere åra, og som jente fra utkantnorge ser jeg den som et klar alternativ til raseringspolitikken de borgerlige partia fører, og som en politikk som kan mobilisere folk til kamp. Dette gjelder både i kampen for ensidige industristeder og for områder med primærnærings som hovedlevevei.

I debatten i 4.mai har det vært en del snakk om organisatoriske svakheter i akp. Jeg har ikke tenkt å gå i detaljer, men ta opp ett problem som også har fått betydning for nks direkte. Det er Tromsø-partiet. I tromsø har partiet som vi veit satt igang en vervekampanje til partiet blant studenter, og de motarbeider nks. Tromsø-partiet har også brutt med vedtektene ellers. I rv-arbeidet og da spesielt når det gjelder alkoholpolitikken, er tromsø rv på kollisjonskurs med partiet og rv i resten av landet. Hva har så partiledelsen gjort? Jo Kjersti Ericsson og andre fra ledelsen har "snakka med " tromsøfolka flere ganger og bedt dem korrigere feilene. Men tromsøfolka vil ikke. Og der står det. Når man snakker med partifolk som f.eks. partikontakten vår virker det som de mener dette er et nær på uløselig problem. Det er klart at endel taktikk og vurderinger må til slik at man kan løse problemet uten å miste et helt distrikt. Men hva er skjedd med

arbeidsstilen og holdningene og disiplinen i partiet og blant medlemmene, når et helt distrikt kan nekte å følge pålegg fra ledelsen. Greier ikke ledelsen å få kontroll over tromsø betyr det at det vil være mulig å "miste" andre deler av partiet også på samme måten. Om de ikke formelt forlater partiet følger de ikke vedtak og vedtekter. Den demokratiske sentralismen er kasta på søppelhaugen og det vil være lett for de som ønsker det å bygge opp et nytt parti av typen moderat-rv innfor akp.

Så kommer det viktigst punktet: det faglige arbeidet og analysen, altså arbeidet i og for arbeiderklassen. Det er helt klart at her har partiets folk gjort mye. Især når det gjelder den daglige kampen, lønnskampen og streikebevegelser. Og når det gjelder faglig kvinnekamp er partiet nærsagt enerådende, for å si det litt overfladisk.

Men det er også her det er lettest å finne en av partiets mangler, og det en vesentlig mangel. Idag er arbeiderklassen i ferd med å splittes opp og miste sin kampkraft. Den utsettes for stadig hardere angrep fra borgerskapet, og ledelsen i det tradisjonelle sosialdemokratiet og fagbyråkratiet er de ivrigste i kampen for å knekke fagbevegelsen. Arbeiderklassen blir altså svikta av de som de fleste arbeidere faktisk fram til nå har trudd og delvis ennå trur er/ var deres egne.

I denne situasjonen er det leit å sjå at akp er blitt tatt på senga igjen. Det sies stadig fra faglige ledere i partiet at nå må det utvikles en strategi mot splittelsen i arbeiderklassen, men det skjer ikke noe mer. To-spisser teorien er vel og bra men det er mye annet som mangler.

F.eks. burde perspektivene rundt førskolelærer- og lærerstreiken vært mere utdypa. Greit nok at partiet via kk oppfordrer lærerne til å fortsette streiken, men det blei sagt altfor lite om hvorfor. Greit nok at arbeiderklassen blei oppfordra til å støtte streiken, men det blei lagt for lite vekt på muligheten av å utvikle dette videre til en reell allianse mellom det tradisjonelle proletariatet og grupper innfor småborgerskapet m.a. med tanke på kampen mot 5% oppgjøret.

Nå er vi inne i en svært avgjørende utvikling av klassekampen i Norge idag, i forbindelse med vårens tariffoppgjør, og det er vanskelig å si hva partiet gjør av rett og gærnt her, da utviklinga går så rivende fort. Det ser ut som partiets ledende faglige kadre er istand til å gripe dagen og timen, og for meg virker det ut som partiet har evna å fungere ledende i forhold til å reise et opprør i arbeiderklassen og fagbevegelsen mot AP og LO.

Men det store spørsmålet her blir jo om det er partiet som organisasjon som utvikler taktikk og strategi for denne kampen eller om det er faglige partifolk på de enkelte stedene som gjør det. Og et annet spørsmål: skyldes disse manglene jeg tidligere påpekte at partiet mangler en strategi og en analyse om utviklinga av en felles front på lang sikt? Er det ikke istand til å lede kampen mot oppsplittinga av arbeiderklassen og for en enhetsfront fordi det mangler en strategi for hva som skal skje derfra og framover?

3.2. Arbeideropprøret.

her passer det vel å si litt om det såkalte arbeideropprøret i akp i dag. Dette er et opprør som ledelsen har bedt om må komme. Grunnene er vel at antallet medlemmer fra arbeiderklassen er for lite og at det er de intellektuelle småborgerne i partiet som

utvikler og preger politikken i for stor grad. Det er vanskelig å si hva dette opprøret vil bli til, om det virkelig vil komme eller om det bare blir et blaff av snakk. Situasjonen nå omkring tariffoppgjøret vil nok føre til ei større satsing på faglig politikk og kan bidra til at arbeiderne i partiet kommer mer til orde. Men er dette opprøret et tegn på styrke eller svakhet? Betyr det at ledelsen mener at arbeidernes kommunistparti må virkelig bli arbeidernes for å overleve som kommunistparti, altså et bergingsforsøk? Eller betyr det en korrigering av arbeidet i et parti som er sterkt nok til å be en stor del av sine medlemmer gjøre et indre opprør for å endre litt på politikken, slik at en er sikra ei rett klasseinnretning? Jeg veit ikke noe svar men synes dette er interessante spørsmål.

3.3. Avisa.

Vi i nks har opplevd endel grove ting fra KKs side i det siste og har merka at det er et problem å få komme til orde. Enkeltmedlemmer og folk man kjønner får ikke inn innlegg til debatter som går eller innlegg som ønsker å ta opp problemer som KK ikke vil ha tatt opp av en eller annen grunn. Som f.eks. Kåre Kristiansen og Afghanistan demonstrasjonen. Det har også vært tilløp til debatt i KK om den redaksjonelle linja, og man kan si at redaktørens bidrag til debatten i beste fall har vært lite gjennomtenkte, i verste fall arrogante. Det er jo da nesten ei trøst å se at det ikke bare er nks som har problemer. I sks beretning står det (s. 13): "En viktig feil er ar avisa i liten grad tar politisk og journalistisk ansvar for å synliggjøre partiet, partiets aktiviteter og representanter. Dette har bl.a. vært et hinder i vervekampanja. Ei kommunistisk avis må sjølsagt ha som oppgave å framheve betydninga av organisert , kommunistisk virksomhet. Dette er en viktig del av det å fungere som kollektiv organisator. I dag undervurderes dette systematisk og stoff av denne typen må ofte masjes og presses inn i avisa." Beretninga sier videre at dette politiske problemet må løses gjennom diskusjoner mellom redaksjonen og organisasjonen.

Ifølge Nærstad, kan ikke akp leve uten avisa. Det får vi tro ham på. Kan avisa leve uten akp? Det er jo partiet som selger avisa, verver abonnenter osv, og både organisasjonen og medlemmene legger ned fantastisk mye arbeide i KK-salget. Uten dette er det lite trolig at avisa ville greie å beholde opplagstallet den har som er lite nok nå, enn si øke det. Men samtidig virker det unektelig som om redaksjonen prøver å lage ei tilnærma uavhengig kommunistisk dagsavis. dette bør virkelig partiet gjøre noe med, ellers kan KK bli like mye til skade som til gagn, når det gjelder bortkasta arbeidsinnsats og manglende muligheter for å spre partiets politikk.

4. partiets politikk

Er politikken, til akp revolusjonær? Eller er det bare de gode sakers parti? Partiet har nemlig en ålreit politikk på noen områder (nevnt før) men det betyr ikke at man får en revolusjonær politikk ut av å summere disse. Især når det viktigste mangler: en strategi for samling av arbeiderklassen og kampen videre derfra fram mot revolusjonen. PP kapittel 5 handler om Sosialistisk revolusjon i Norge. Det står der at forutsetningene bl.a. er at flertallet av folket er med. Men det står ikke noe om hvordan de skal bli med! En detaljert strategi for bygging av en enhetsfront skal man vel ikke vente å finne i et prinsippprogram, men det finnes få antydninger til den ellers heller. Og et parti som

skal samle og lede arbeiderklassen må ha noe mer å tilby den enn et riss av hvordan det bør gå tilslutt.

Tilbake til den målsettinga, for partiet som jeg siterte ista. Ei slik målsetting kan hvem som helst formulere, målet på om partiet er et kommunistisk eller ei finner vi i de standpunkta partiet tar, og i den praksisen det har. Nå har jeg gjennomgått endel av praksisen og skal prøve å komme inn på teorien.

I den debatten som har vært i NKS har det ikke vært gått så mye i detalj på teoretiske spørsmål. Det har vært lagt vekt på endel ting: synet på Kina, synet på proletariats diktatur og staten under sosialismen, det parlamentariske arbeidet og på sikkerhetspolitikken. RV diskuterte vi sist. Allikevel må vi ta opp noe av det samme nå. Sikkerhetspolitikken her jeg ikke tenkt å diskutere nå. De andre spørsmål skal jeg ta opp. Det hender at jeg nevner hva som ble sagt om disse spørsmål under debatten om prinsipprogrammet, da den kritikken som kom da og kritikken fra nks idag har det til felles at det såvidt jeg kan se er en kritikk av partiet fra venstre. Ikke heng dere for mye opp i akkurat det, vi skal ikke ha en debatt om hvem som mente hva om hva da, MEN om partiet i dag og hva vi idag synes om det.

4.1. Parlamentarisk arbeid.

Det har vært store meningsforskjeller i partiet om rv-arbeidet og parlamentarisk arbeid generelt. Nks hører til de som har stilt seg mest kritiske, men vi er ikke alene om det. Etter det jeg kan forstå av beretninga, er det to motstridende linjer i akp når det gjelder rv. Den ene er uttrykt i sitt mest ekstreme av de som hevder at rv/valgkamp må bli det viktigste for akp, og at akp kanskje bør nedlegges for istedet å bygge opp et bredt rødt folkeparti; j.a.o.-linja. Den andre er de som sier at meir satsing på rv og valgkamp vil drepe akp organisatorisk og politisk. Men de sier at det parlamentariske arbeidet bør drives som det drives nå. Det jeg ser som mest skremmende innafor dette feltet, er at det tydeligvis er stor enighet om at akp skal satse stort på neste stortingsvalg. Dette mener jeg er feil. Greit nok at kommunevalg-arbeidet kan bidra til å radikaliserer folk og gjøre politikken vår kjent, men stortingsvalg?

4.2. Kina.

Prinsippprogrammet sier dette om Kina (etter å ha sagt noen ord om kulturrevolusjonen): "AKP har til nå ikkje gjort noka felles oppsummering av røynslene frå kulturrevolusjonen og dei svære politiske endringane i Kina etter at Mao døydd." Dette ble vedtatt i 84. Siden er det heller ikke gjort noe. Under debatten om pp i 83/84 var det etter det jeg ser av materialet stor uenighet om synet på Kina og det ble krevd at partiet skulle ta stilling. Formuleringa i pp er en innrømmelse av at partiet ikke kunne eller ville gjøre det, og det er greit for såvidt, MEN det er ikke greit at det er gått 4 år uten noen utvikling på området. Et parti som skal innføre sosialismen i Norge bør kunne vurdere hva som er sosialisme eller ei. I det minste gjøre et forsøk. Såvidt jeg veit har det ikke vært noen stor Kina-debatt i akp disse åra (rett meg hvis jeg tar feil). Det da er heller ikke kommet noen "felles oppsummering". Når det snakkes om Kina som f.eks. i forslagene til endringer i pp, sies det ikke noe om hva slags land Kina er, men på meg virker det som underforstått at Kina ikke lenger regnes for sosialistisk. At partiet ikke har vært i stand til å uttrykke noe synspunkt er en svakhet, og

vitner om en mangel på evne til analyse. Eller i det minste på en mangel på tiltru til egne evner til analyse.

4.3. Proletariatets diktatur / staten under sosialismen. -

I debatten i nks i høst omkring "staten og revolusjonen" kom vi inn på spørsmålet om byråkratiet under sosialismen. Motsigelsen gikk på om "hvem som helst" kan administrere det sosialistiske samfunnet eller om det trengs et spesialisert byråkrati. Der gikk delvis debatten rundt dette sitatet fra pp kap.5.5.6.s.56 "Eit byråkrati vil vera naudsynt under sosialismen. Men at det finst ei slik statsmakt adskilt frå dei arbeidande massane er i seg sjølv ein viktig rest av det borgarlege samfunnet. Her vil det spontant vera grobotn for nye borgarlege tendensar. Byråkratiet kan og gi grobotn for nye klasseskilje. Derfor må folk mobiliserast til å kontrollere det sosialistiske statsapparatet. Folket må ha innsynsrett og arbeidargrupper må driva organisert kontroll. Arbeidarar og andre arbeidsfolk må meir og meir ta direkte del i administrasjon og leiding, og dei som har leiande jobbar må gjera underordna jobbar i periodar. Dette er praktiske steg som peikar i retning av oppløysing av staten under kommunismen." Kritikerne hevder at dette betyr at partiet ikke mener at arbeiderklassen skal herske direkte, og at dette er å ta med seg et av det borgerlige samfunnets verste trekk videre.

I debatten rundt prinsippprogrammet i 83/84 ble også dette tatt opp, og også en mer omfattende kritikk: at akps syn på partiets rolle og graden/typen demokrati under sosialismen betydde en ny vurdering av maktforholda, et farvel til tanken om proletariatets diktatur og en innføring av folkestaten som mål for revolusjonen. I prinsippprogrammet finner jeg dette i kap.5.1.3 s 48&49 "Dei første oppgåvene i revolusjonen." Jeg siterer de 5 første strekpunkta i kapitlet:

- å erstatta diktaturet til borgarskapet med proletariatets demokratisk diktatur.

- å gjera monopola og statsbyråkratiet sin kapitalistiske eigedom til den sosialistiske eigedomen til folket.

Dette krev

- at den revolusjonære masserørsla bryt ned det gamle statsbyråkratiet - med årelange tradisjonar i å styra til fordel for overklassen- og erstattar det med ein stat bygd på dei revolusjonære maktorgane som har utvikla seg gjennom kampen,

- at revolusjonen sikrar makta for ei revolusjonær regjering- med brei støtte i arbeiderklassen og folket - som leiar arbeidet med å organisera den nye staten,

- oppretting av eit revolusjonært demokrati for det arbeidande folket med former for arbeiderkontroll i økonomi og stat." Formuleringene her om byråkratiet sett i sammenheng med det som er sitert før gir denne konklusjonen: det gamle byråkratiet må forsvinne men det skal bygges opp et nytt basert på "dei revolusjonære maktorgane". Dette mener jeg er ok. Et så teknologisk avansert og høyt utvikla land som Norge trenger en administrasjon som kan administrere dette under utviklinga av et nytt samfunn. Vi trenger eksperter og planleggere. Poenget er at makta skal ligge hos arbeiderklassen. Avgjørelsene i fht administrasjon, økonomi o.l. skal tas av arbeiderklassens organer.

5. Konklusjon.

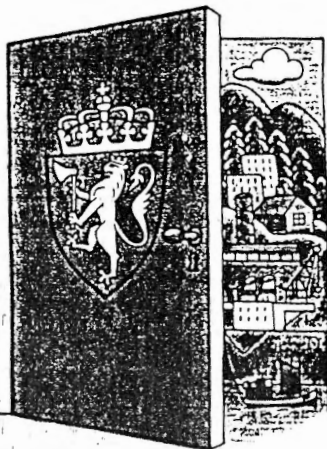
Som jeg sa ista: mye av kritikken mot partiet fra nks er en kritikk fra venstre. Jeg er enig i endel av kritikken, uenig i endel. Men jeg synes det er sunt og fornuftig av oss å kritisere partiet vi er en del av. Et kommunistisk parti er avhengig av

stadig kritikk og debatt av sin politikk for ikke å gå til grunne. Å være redd for indre debatt og kritikk betyr at man ikke tør å ta sjansen på å oppdage feil hos seg sjøl.

Når HF-laget i Oslo reagerer på debatten om partiet som har begynt i 4.mai med å si at sterke strømninger i nks er iferd med å utdefinere akp som kommunistisk parti, må vi først og fremst konsentrere om å se om det kan være slik at denne debatten om partiet og kritikken av det er viktig og nødvendig istedet for å fastslå om eller at det fins strømninger i nks som mener dette og hint. Vi skal ikke grave skyttergraver nå vi skal diskutere partiets politikk og praksis.

Tilbake til hva jeg sjøl syns om akp. Det er et kommunistisk parti. Men både i teori og praksis fins det mangler som må gjøres noe med for at det skal fortsette å være det. Hvis linja for parlamentarisk arbeid og valgkampsatsing som jeg kalte j.a.o.-linja vinner igjennom er partiet ikke lenger kommunistisk. Da stemmer ligninga $akp = rv = sv$ for 10 år siden. Likedan hvis partiet ikke greier å utvikle en strategi for å lede opprøret mot sosialdemokratiet i fagbevegelsen, og utviklinga av en enhetsfront. Det er det som er kommunistpartiets oppgave først og fremst, og løser det ikke den har det ingen betydning eller misjon annet enn som studiesirkel for marxistiske intellektuelle.

TVERS IGJENNOM LOV

TIL EIT SAMFUNN
DER ARBEIDARKLASSEN
HAR MAKTA.

Om beretningen:

Partiet er i dag inne i en alvorlig krise. Denne krisa er ikke minst av ideologisk karakter. I ei tid der det legges så stor vekt på kvantitative mål (verve stemmer, verve abonnenter, verve medlemmer) er det helt avgjørende spørsmålet hvilket grunnlag arbeidet drives på. Men den teoretiske debatten og teoristudiene er svært mangelfulle.

Beretninga antyder at det er betydelige uenigheter om studienes plass i organisasjonen. Men beretninga er sjøl et eksempel på at helt sentrale spørsmål for et marxist-leninistisk parti er blitt skjøvet i bakgrunnen. Sjøl om historien etter hvert har gitt oss mye erfaring om hvilke trekk som kjennetegner et kommunistparti i forfall, gjør ikke beretninga noe alvorlig forsøk på å analysere faresignalene i AKP(m-l) av i dag og sammenlikne med tidligere kommunistpartier.

Et viktig kjennetegn på degenerering er høyreavvik i ideologien. Flere av maoismens sentrale teorier er blitt satt under kraftig press på 80-tallet. De fleste stedene der det før var maoistiske organisasjoner er disse gått dukken, ikke minst på grunn av presset fra revisjonismen.

Det har hele tida vært en opposisjon til de nye standpunktene som ble vedtatt på parti-landsmøtet i 1984. Særlig har det vært mye diskusjon rundt kapittel 5 i prinsippprogrammet og synet på Kina etter 1978. Men disse spørsmålene blir nå forsøkt feid under teppet i forberedelsene til partiets 5. landsmøte. Ved siden av at dette er et alvorlig overtramp mot demokratiet i bevegelsen, legger det også veien åpen for høyreavvik av enda mer dramatisk karakter, slik som i forslagene fra J.A.Olsen.

Sentralstyret i NKS krever at også avgjørende prinsipp-spørsmål som arbeiderklassediktaturet og utviklinga i Kina blir satt på dagsorden i landsmøtebevegelsen. Spørsmålet om partiets utvikling de siste årene må også bli gjenstand for en omfattende analyse. Det kraftige høyreavviket i ideologien, svekkinga av klasseinnrettinga og utglidninga av organisasjonsnormene roper på en helt annerledes behandling enn det det legges opp til i planene.

Maoismen befinner seg i en trengt posisjon både i den norske ml-bevegelsen og internasjonalt. Beretninga synes overhode ikke å ha fanget opp disse faresignalene.

FRA BERETNINGA TIL AKP:

UNGDOMSPOLITISK ARBEID

NKS. Partiets studentorganisasjon er nå svært liten. Likevel har

organisasjonen klart å spille en viktig rolle i flere av de store studentkampene som har foregått i perioden, ihvertfall i Oslo. Dette gjelder bl.a. aksjonene mot innstrammingene i universitetsbudsjettene våren 1987.

NKS har også starta arbeidet med å utvikle en særegen politikk for kvinner under utdanning.

Men også NKS har vært sterkt hemma av indre stridigheter, fløydannelser og mistillit mellom fløyene. Dette truer etterhvert med å ta knekken på hele det studentpolitiske arbeidet til bevegelsen. Dette er svært alvorlig. Å delta i den politiske, økonomiske og teoretiske kampen på universiteter og høyskoler er veldig viktig for en revolusjonær bevegelse. Det trengs en diskusjon og en langsiktig plan for hvordan vi skal bygge opp igjen det studentpolitiske arbeidet vårt, og om hvordan dette arbeidet skal være organisert.

Kommentar til beretningens avsnitt om NKS:

Beretningen gir et lite fyllestgjørende bilde av hva slags områder NKS jobber på. Foruten aksjonsarbeidet, driver store deler av organisasjonens medlemmer et jevnt og bra massearbeid på flere områder. Det gjelder:

- 1) Studentenes interessekamp. - her driver vi et lokalt arbeid i NSU, og i FR og LNS gjør våre medlemmer en bra jobb med å lede organisasjonene.
- 2) Kvinnekamp. - vi har i perioden drevet fram - og driver - flere Kvinnefront-grupper ved de høyere lærestedene. Også her sitter enkelte av medlemmene sentralt i Kvinnefronten.
- 3) Anti-rasistisk kamp. - vi har drevet fram flere nye SOS rasisme-grupper ved de høyere lærestedene. Det anti-rasistiske arbeidet har hatt et kraftig oppsving blant studentene. Den fronten vi jobber i har hatt flere bra anti-rasistiske aksjoner. Vår linje er utpreget aksjonistisk samtidig som vi legger vekt på skolering og politisk kamp om linjene i det anti-rasistiske arbeidet.

Studiesirkler og intern skolering har i den siste delen av perioden vært høyt prioritert i NKS.

Partiets løfter om bygging av NKS står ikke i samsvar med de erfaringene vi har, særlig med Tromsø AKP. I hele perioden har det flere plasser vært en drakamp om hvor studentene skal organisere seg, - i RU, NKS eller AKP. Tromsø AKP har tatt skrittet fra stille sabotering av NKS til aktiv motarbeidelse av bygging av Tromsø NKS. (Se eget vedtak om dette)

NKS' Sentralstyre har i tidligere vedtak bedt SK ta stilling til en rekke forhold i NKS og om NKS fungerer etter partiets intensjoner med å ha et studentforbund. Svarene har ikke vært tilfredsstillende. SK skriver i beretninga: "Det trengs...." Hva ligger i denne vurderingen? Mener Sentralkomiteén at NKS ikke lenger gir noe godt utgangspunkt for arbeidet blant studentene og at NKS videre skjebne er likegyldig. Linjekamper i NKS om helt sentrale forhold i ml-bevegelsen blir av SK avvist som "interne stridigheter".

RV

Kommentar til AKPs parlamentariske arbeid:

Det er en stor svakhet ved beretninga at Sentralkomiteén bare gir en vurdering av de organisatoriske spørsmålene uten å vurdere det politiske innholdet i partiets parlamentariske arbeid gjennom RV.

Kommunisters arbeid i de parlamentariske organene må skje på et revolusjonært grunnlag. Hovedmålsettinga med det dette arbeidet må være å avsløre det borgerlige diktaturet. RV er i dag med på å tilsløre statens klassekarakter og klassestrukturene i Norge

Vi vil peke på følgende eksempler i RVs politikk:

a) RVs program - og heller ikke RVs propaganda - nevner med et ord at Norge er et klassesamfunn. Terminologien er "vanlige folk", "arbeidstolk", osv. RV ender da også opp med å skille mellom "rikfolk" og folk med "vanlige inntekter" i skattepolitikken.

b) RV proklamerer at under sosialismen skal domstolene være frie og uavhengige av stat og parti. Men en hver stat har et klassestempel, og den sosialistiske staten skal være et redskap for arbeiderklassens diktatur. Det er å kaste blå i øynene på folk å erklære framtidige domstoler uavhengige av staten og makta som rår.

c) RVs illusjoner om staten trer også fram i skattepolitikken, hvor essensen er: Skatt er vel og bra og nødvendig for "velferdsstaten", bare det skjer etter en rettferdig fordeling. Men skatt er i realiteten bare nok en metode for å rane til seg merverdi på.

RV er i dag ikke et revolusjonært alternativ. Debatten om de politiske linjene er vel så sentral som debatten om organiseringen av RV-arbeidet og bør prioriteres fram til AKPs S.L.M.

Kritikk av AKP og RV sin politikk på antirasisme.

Sentralstyret i NKS vil kritisere AKP og RV for politikken på antirasisme. Det er bra å markere seg mot rasisme, men revolusjonære sin oppgave i denne kampen må først og fremst være å drive fram og styrke den antirasistiske kampen politisk. Dette krever at partiet må utvikle en analyse av hva rasisme er og hvordan denne kampen føres. Det som står i AKP og RV sine programmer er tildels svært lite fyllestgjørende, dels feil.

Rasismen er ikke bare en del av overbygninga, - ideologiske rester fra en forgangen tid, rasisme ligger nedfelt i kapitalismens struktur, det handler om makt til å utbytte økonomisk og undertrykke svarte. Kampen mot rasismen må være mer enn at partiene rykker ut og markerer sine synspunkt, vi må ha en praksis, sammen med andre må vi slåss aktivt mot rasismen.

Partiets massearbeide på dette området kjenner vi ikke så godt til, men partiet må fram mot landsmotet diskutere og utvikle en bedre politikk på dette området.

Enkelte av utspillene om bl.a. innvandringspolitikk, hvor det tas til orde for en alternativ innvandringskontroll, har ikke styrka kampen mot rasismen, men tvert om representert et tilbakeskritt.

Klasse- kampen

Om AKPs beretning om KK:

Sentralstyret i NKS ser det som bra at beretninga tek opp problema rundt Klassekampen som arbeidaravis og kollektiv organisator. I debatten rundt "arbeidaropprøret" er kritikk blitt møtt ^{med} avvisning og ei til dels sers arrogant haldning. Det ser ut som om KK-redaksjonen ikkje oppfattar dette som eit alvorleg problem i det heile tatt. NKS har og gjentatte gonger blitt avvist av redaksjonen med ytringar og org.stoff (m.a. om lærar- og førskolelærarstreikane). I beretninga ser det ut som om redaksjonen og partiorganisasjonen er totalt adskilt - problema skal løysast "gjennom diskusjon og samarbeid mellom redaksjonen og partiorgan".

Vi ser den systematiske undervurderinga som beretninga skisserer som uttrykk for ei politisk linje. for å gjera KK til ei avis uavhengig av partiet si styring. Ansvaret ligg hos redaksjonsleiinga (og til sjuande og sist Sentralkomiteén). ikkje hos den einskilte journalisten. Dei leiande kameratane i redaksjonen er ein del av partiorganisasjonen, m.a. gjennom plass i Sentralkomiteén.

AKP og Kina:

For at AKP og ml-rørsla skal kunne utvikla politikk for sosialisme i Noreg, må ein oppsummera og konkludera diskusjonar kring forsøk på å skipa sosialisme i andre land. Etter at det i mange år har stått ulike syn på utviklinga i Kina, meiner NKS at det no er påkrevd at AKP gjennom sin prinsippprogramdiskusjon foran det 5. landsmøtet utarbeidar ei analyse av utviklinga i Kina, og trekker konklusjonar på grunnlag av dette, som skiftast ut med "ikkje-standpunkt-linja" som står i dag.

Om tilhøvet mellom NKS og Tromsø AKP(m-l):

Tromsø AKP har gått ut med pressemelding med oppfordring til studentar om å bli med i den nystarta universitetsavdelinga til partiet. Etter at Tromsø-partiet no i eit år har neglisjert og motarbeida NKS, har dei no gått over til å sabotera forbundet i byen aktivt. Dette hindrar byggjinga av NKS. Om ikkje partiet skiftar linje på dette spørålet, er det berre eit tidsspørsmål før Tromsø NKS må leggjast ned.

NKS sitt Sentralstyre vil protestera mot denne saboteringa av arbeidet vårt. Vi krev at Sentralkomiteén i AKP tar dette opp med partiet i Tromsø og bringer distriktet sin praksis i samsvar med avtalen mellom ml-rørsla sine organisasjonar. Vi krev også at partiet overfører student-medlemmar til NKS og hjelper til med byggjinga av studentforbundet.

Kommentar til SKs vurdering av behovet for yrkesrevolusjonære.
SK skriver i beretninga:

"Fordi medlemssammensetninga er endret, har vi i mindre grad medlemmer som kan bruke store deler av tida si til å jobbe gratis for partiet. Det blir mer og mer tydelig at vi trenger yrkesrevolusjonære i distriktene."

For det første burde SK gått grundigere inn på hva slags endringer som har skjedd i medlemssammensetninga og hvorfor.

For det andre er det ei dødslinje hvis meningen er å løse politiske problemer ved å betale folk som skal gjøre jobben.

TIL PARTIET SIN PRINSIPP-PROGRAMDISK. I FORBINDELSE MED AKP(m-l)'s 5. LM.

SU-VEDTAK OM "BYRÅKRATISK SOSIALISME" OG KAP.5 i PRINSIPPR.-84
Vedtatt våren 1988 som eit resultat av den diskusjonen som har
gått føre seg i NKS kring "Staten og revolusjonen" og PP-84.

Kapittel 5 i AKP sitt prinsippprogram(PP-84) programfestar at
"Eit byråkrati vil vera naudsynt under sosialismen". Denne linja
byggjer på eit feilaktig statssyn. Staten under kapitalismen
og den sosialistiske staten er kvalitativt forskjellige. Det
avgjerande er klasseinnhaldet. Den kapitalistiske staten er
skapt for å regulera og oppretthalda den kapitalistiske
produksjonsmåten og det borgarlege klasseherredømet. Den sosia-
listiske staten må skipast for å tryggja og utvikla proletari-
atet sitt diktatur. For å byggja opp ein sosialistisk stat på
arbeidarklassen sine premiss må den kapitalistiske staten knusast.

Byråkratiet er borgarskapet - og dermed mindretalet - si styre-
form. Det er ei styreform som ikkje er rasjonell, men som
likevel tener borgarskapet av di det bidrar til å tilsløra makt-
tilhøva. I eit sosialistisk samfunn er arbeidarklassen den
herskande klassen. Han vil ikkje vera nøydd til å skjula makt-
tilhøva av di han er i fleirtal. For å sikra at arbeidarklassen
held på makta, må ein ikkje byggja opp eit unødvendig administra-
sjonsapparat kring dei ekspertane det sosialistiske samfunnet
openbert treng. Eit slikt byråkrati vil bli ein arnested for
kontrarevolusjonær tenkning og praksis.

Punkt 5.5.6 i PP-84 er ikkje eit revolusjonært grunnlag som ein
kan nytta til å mobilisera arbeidarklassen til revolusjon på.
Det peikar ikkje ut ein farbar veg mot det klasselause kommuni-
stiske samfunnet. Denne linja avvikar frå leninismen på eit
vesentleg område: Herskarane skal ansettjast. Den leninistiske
styringsmodellen byggjar på at herskarane skal veljast. Vidare
skal dei kunne bli attendekalt, og dei må rotera i stillingane
sine. Den revisjonen av marxismen-leninismen som AKP her har
foretatt er i strid med arbeidarklassen sine interesser både før
og etter den sosialistiske revolusjonen.

Sentralstyret i NKS (eller NKS som organisasjon) har ikkje diskutert Kina, eller det konkrete vedtaket vi har foreslått lagt til grunn for vidare debatt.

Bakgrunnen for at vi likevel har gått inn for å leggje det til grunn, er at det i diskusjonsopplegget fra partiet ikkje fantes noko alternativ til "ikkje-standpunktlinja" som no står, trass i at det er gått snart 4 år siden forrige LM.

Vår erfaring tilseier at det ikkje vil bli nokon debatt utan eit konkret forslag, og dette er bakgrunnen for at fleirtalet i sentralstyret valgte å fremme eit konkret alternativ til det som no står.

SU ØNSKJAR Å LEGGJA FØLGJANDE FRAMLEGG TIL GRUNN FOR EIN DEBATT OM KAPITTEL 7, PKT. 2.2.6 FORAN DET 5. LANDSMØTET TIL PARTIET:

7.2.2.6 UTVIKLINGA I KINA ETTER MAO

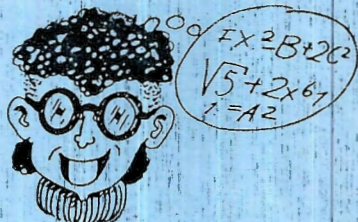
1. Hua Kou Feng videreførte linja til Mao etter dennes død, med vekt på å fortsette revolusjoneringa av produksjonsforholda, og å bygge opp Kina til et stort og modernisert sosialistisk land. Ikke minst hans vektlegging på bevegelsene for å lære av Tachai i landbruket og Taching i industrien, har demonstrert dette.
2. Hua ledet et helt nødvendig oppgjør med den "venstre"-opportunistiske firerbanden, som saboterte produksjonen og den demokratiske sentralismen, og konspirerte for å tilrive seg makta i KKP, og dermed i staten.
3. "En tendens dekker over en annen". I ly av kampen mot firerbanden vokste de feisjonistiske kreftene i partiet under føring av Deng Xiao Ping.
4. På det 3. plenum i desember 1978 følte revisjonistene seg sterke nok til å ta et endelig oppgjør om makta i partiet, og dermed i staten. Det marxist-leninistiske senteret, med bl.a. Hua, var ikke sterkt nok, og tapte det avgjørende slaget om makta på dette plenumet.
5. Det sosiale grunnlaget for revisjonismen i KKP-ledelsen var byråkratene, de hvite ekspertene og de borgerlige intellektuelle. Etter kontrarevolusjonen har den nye ledelsen bevisst kjøpt opp kaderen på landsbygda som et tiltak for å holde på makta.
6. Den nye KKP-ledelse karakteriserer sjøl det 3. plenum som "et avgjørende vendepunkt av vidtrekkende betydning". Fra da av har Hua vært politisk død i Kina, og de nye lederne har snudd opp-ned på ei rekke politiske forhold, bl.a. vurderinga av Kinas nyere historie, Mao, internasjonale forhold, klassekampen under sosialismen, sosialimperialismen, den store polemikken, osv.
7. De linjene som KKP-ledelsen sprer er "3. generasjons-revisjonisme", og de representerer en stor fare for den internasjonale kommunistiske bevegelsen. Dersom disse ideene får fotfeste, vil de rive grunnen under det som er igjen av mi-organisasjoner.
8. Etter kontrarevolusjonen har KKP-ledelsen satt i gang ei rekke tiltak som vil bidra til å skjerpe klassedelinga i det kinesiske samfunnet: produksjon for profitt, overgang til individuelt drevet landbruk, elitedyrking og skjerpa arbeidsdeling, økte lønnsforskjeller osv. Dette fører til en reproduksjon av kapitalistiske produksjonsforhold, som vil forsterke utviklinga ytterligere i negativ retning for de kinesiske massene.

**- SEND
MER
STOFF!**

**f.ex
debatt
landsmøteopps.
«VeRVE – tips»**

Kina

Linjekamp på Mat Nat

NKS krever

Mari møter Steven

SIDE 21

NKS krever tvungen lønnsnevnm

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKP's partihistorie (www.akp.no) 2018